

зитель... И отъ всички села, по тайни пѣтеки на планината, плъзнаха българи съ цвѣтя и вѣнци нагоре на поклонение на своитѣ войводи. Отрупаха съ цвѣтя двата гроба на братъ и сестра. Тѣ вѣрваха, че тѣ ще ги закрилятъ още, като ги гледатъ отъ горе отъ планината.

* * *

Изминаха се отъ тогазъ много и много години. Пѣснитѣ за Елица войвода и братъ ѝ Бойчо, за тѣхното юначество — се пѣятъ и до днесъ въ село Бѣлица и всички български села отъ дветѣ страни на планината...

А всѣка година, на св. Илия, голѣмъ съборъ се сбира горе въ планината надъ село Бѣлица. Хиляди и хиляди поклонници излизатъ да се поклонятъ надъ гробоветѣ на Елица и братъ ѝ Бойчо.

(Край)

Александъръ Спасовъ

МАЙ

Какъ е свѣтнало, огрѣло
златно слънце надъ земята,
съ чуденъ блѣсъкъ е залѣло
вредъ горитѣ и полята!

Пѣстри птички, подранили,
чуруликатъ изъ горитѣ
и пчелички, лекокрили,
радостно гъмжатъ въ тревитѣ.

Свежи, дъхави цвѣтенца
кичатъ роснитѣ поляни,
трепкатъ горскитѣ листенца,
отъ вѣтреца полюляни.

А край бистритѣ рѣкички
зеленѣятъ се нивята,
сладко си пасатъ овчици
и бѣлѣятъ изъ полята.

— Пѣйте, тичайте засмѣни,
свѣтълъ май е днесъ, дечица,
съ златно слънчице огрѣни,
съ китки и цвѣтя въ ржчица!

Любомиръ Негенцовъ

